

сжбираха тая нощъ глобата — тие страшно си истеглиха отъ тие кржвонйци. О, Боже! Такова чудо, азъ още нито сжмъ виждалъ, нито пакъ слушалъ! На жените отъ вратовете кжсхха герданите, на момите земаха гривните и на малките дѣца отъ шанките зеха бабките, които сж покачени за уруки! Какавъ плачъ какавъ викъ, то Господъ да та упазил! Азъ чакъ и сжрдцето ми заплака, като слушахъ отъ кошарата, а моя белю да имаше край да ги раскжса на парчета тия врагове! Куче, но и то почувствува, че селото го е наладнало бѣда. И то познава тираните. (задъ сцената са чуватъ да са гжрмятъ пушки и викове, а овчарчето са спуща камъ страната на гжрмежа и са вржца). Ей сега, чичо Танчо ще ги убие (пакъ са гжрми и са чува гласъ удрете, момчета. Амаиъ аллахъ). Ха-хъ! Удари-ха ги — убиха ги! (гжрмежа са продхлжава. Овчарчето отива до края на сцената погледва и са вржца). С, Боже Сичките убиле. Ей сега, чичо Танчо ще са вржни.

ЯВЛЕНИЕ IV.

ОВЧАРЧЕТО И ТАНЧО СЪ ДРУЖИНАТА СИ.

ТАНЧО (весело).

Благодаря ви юнаци. Сѣднете да са поодморимъ (сички сѣдатъ, освѣнъ овчарчето, което са подирѣло на таягата си и ги гледатъ). Да даде Богъ да си от-